

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 122.481 van 4 september 2003
in de zaken A. 82.387/IX-1636
93.904/IX-2478.**

In zake : Walter WEYTS,
 wonende te BRUGGE,
 Waalsestraat 34

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. HOFSTRÖSSLER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Goedheidsstraat 5-7.

DE RAAD VAN STATE, IXe K A M E R,

Gezien een eerste verzoekschrift dat Walter WEYTS op 8 februari 1999 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het koninklijk besluit van 24 november 1998, waarbij F. MOLLAERT bij wijze van verlenging wordt aangesteld tot burgerlijk lid van de krijgsraad te velde bij de Belgische Strijdkrachten in Duitsland, voor een nieuwe termijn van zes maanden met ingang van 1 december 1998;

Gezien een tweede verzoekschrift dat Walter WEYTS op 24 juli 2000 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de koninklijke besluiten van 14 mei 2000 waarbij F. MOLLAERT, R. CONSTANT, J.-M. FRERES, D. MOEREMANS, G. ROSEWICK, N. SCHUDDINCK en Chr. SMET bij wijze van verlenging worden aangesteld tot burgerlijk lid van de krijgsraad te velde bij de Belgische Strijdkrachten in Duitsland, voor een nieuwe termijn van zes maanden met ingang van 1 juni 2000;

Gelet op het arrest nr. 80.525 van 31 mei 1999 in de zaak A. 82.387/IX-1636 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend op 13 juli 1999 door verzoeker;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag over de zaken opgemaakt door auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de beschikking van 14 september 2001 tot voeging van de zaken;

Gelet op de beschikking van 14 september 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 31 maart 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 juni 2003;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van advocaat B. SCHUTYSER, die loco advocaat P. HOFSTRÖSSLER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd
W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van
State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaken.

1.1. Verzoeker was tot 1988 advocaat. Van 4 december 1988 tot 4 december 1989 is hij burgerlijk lid van de krijgsraad te velde B en plaatsvervangend lid van de krijgsraad te velde A bij de Belgische Strijdkrachten in Duitsland. Na die datum wordt zijn aanstelling niet meer verlengd.

1.2. Verzoeker wordt daarna aangesteld tot bijzitter van de Nederlandstalige kamer van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen. Hij wordt na het bereiken van de leeftijd van 65 jaar op rust gesteld met ingang van 1 december 1998.

1.3. Verzoeker kandideert tevergeefs op 29 november 1995, 14 mei 1996 en 5 november 1998 voor de plaats van burgerlijk lid van de krijgsraad te velde in Duitsland.

1.4. F. MOLLAERT, ondervoorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, wordt bij koninklijk besluit van 15 juli 1997 voor een nieuwe termijn van zes maanden benoemd tot burgerlijk lid van de krijgsraad te velde in Duitsland.

Nieuwe verlengingen geschieden bij koninklijke besluiten van 18 november 1997 en 2 juni 1998.

1.5. In het Belgisch Staatsblad van 8 december 1998 wordt bij uittreksel het bestreden koninklijk besluit van 24 november 1998 bekendgemaakt, waarbij F. MOLLAERT voor een nieuwe termijn van zes maanden benoemd wordt. Dat besluit bestrijdt verzoeker in de zaak A. 82.387/IX-1636.

1.6. Aangezien F. MOLLAERT als magistraat (ondervoorzitter en beslagrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Brussel) in ruste werd gesteld op 10 juli 1997, wordt zijn benoeming tot burgerlijk lid van de krijgsraad te velde omgezet in een benoeming tot plaatsvervangend lid bij koninklijke besluiten van 11 april 1999 voor de termijnen van zes maanden ingaande op 1 december 1997, 1 juni 1998 en 1 december 1998.

Bovendien worden de vorige koninklijke besluiten van 18 november 1997, 2 juni 1998 en 24 november 1998 ingetrokken.

Verzoeker heeft die besluiten niet bestreden.

1.7. Op 17 april 2000 vraagt de eerste voorzitter van het Militair Gerechtshof aan de minister van Justitie om de mandaten van de plaatsvervangende burgerlijke leden van de krijgsraad te velde te hernieuwen voor een nieuwe termijn van zes maanden ingaande op 1 juni 2000.

1.8. Bij koninklijke besluiten van 14 mei 2000 worden F. MOLLAERT, D. MOEREMANS, J.-M. FRERES, R. CONSTANT, G. ROSEWICK, N. SCHUDDINCK en Chr. SMET voor een nieuwe termijn van zes maanden benoemd tot plaatsvervangend burgerlijk lid van de krijgsraad te velde.

Die besluiten bestrijdt verzoeker in de zaak A. 93.904/IX-2478.

2. Over de ontvankelijkheid van de beroepen.

2.1. Overwegende dat verzoeker de leeftijd van 67 jaar heeft bereikt op 29 mei 2000; dat hij erkent dat hij thans wegens het overschrijden van de leeftijdsgrens bepaald in artikel 383 van het Gerechtelijk Wetboek niet langer meer in de voorwaarden verkeert om tot burgerlijk lid van de krijgsraad te velde te worden benoemd; dat ambtshalve de vraag rijst of verzoeker nog wel over het vereiste belang bij de nietigverklaring van de bestreden rechtshandelingen beschikt;

2.2. Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie met betrekking tot dat aspect van zijn belang betoogt dat hij nog een materieel en een moreel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden besluiten; dat hij met betrekking tot zijn eerste beroep uiteenzet dat het belang beoordeeld moet worden op het tijdstip van het instellen van de vordering en dat hij aan de benoemingsvoorwaarden voldeed toen hij zijn eerste beroep instelde tegen de benoeming van F. MOLLAERT bij het eerste bestreden koninklijk besluit van 24 november 1998; dat verzoeker ook beklemtoont dat hij van 1989 tot 1998, dat wil zeggen tot de grensleeftijd van 65 jaar, lid is geweest van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen en dat het voltooien van zijn loopbaan in de rechterlijke orde tot 67 jaar van belang is om aanspraak te maken op een pensioen van magistraat, te meer daar het statuut van de leden van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen nooit is vastgesteld; dat verzoeker ten aanzien van zijn tweede beroep betoogt dat hij er, zoals de hele maatschappij, belang bij heeft dat de overheid de wetten en rechtsregels naleeft, dat hij door niet tot effectief burgerlijk lid van de krijgsraad te velde benoemd te zijn de daaraan verbonden wedde heeft gederfd en zijn rechten op een hoger pensioen niet waar kan maken; dat verzoeker ten slotte nog stelt dat een vernietigingsarrest hem de mogelijkheid zal verlenen om een burgerlijke procedure te voeren teneinde een vergoeding te verkrijgen voor de schade die de houding van het ministerie van Justitie heeft veroorzaakt;

2.3.1. Overwegende dat het persoonlijk belang waarvan een verzoeker voor de Raad van State blijk moet geven, dient te bestaan op het tijdstip van het indienen van het annulatieberoep en dat hij, teneinde zuiver platonische vernietigingen te vermijden, dat belang moet behouden tot aan de uitspraak; dat het teloorgaan van bepaalde aspecten van het belang geen invloed heeft op de ontvankelijkheid van het beroep voor zover aannemelijk wordt gemaakt dat de vernietiging aan verzoeker nog een concreet voordeel kan opleveren hetwelk, om het beroep niet te laten verworden tot een actio popularis, meer moet zijn dan, zoals verzoeker het zelf stelt, het belang dat de hele maatschappij erbij heeft dat de overheid de wetten en rechtsregels naleeft, of louter de genoegdoening verbonden met het horen onwettig verklaren van de bestreden overheidshandeling;

2.3.2. Overwegende dat de voornaamste betrachting van iemand die, zoals verzoeker, voor de Raad van State de benoeming aanvecht van een concurrent in een ambt waarvoor hij zich ook kandidaat had gesteld, is door de nietigverklaring ervan te verkrijgen dat het ambt opnieuw open verklaard wordt en dat hij aldus de kans krijgt om zelf, in plaats van degene wiens benoeming nietig verklaard is, tot dat ambt te worden benoemd en om het daadwerkelijk uit te oefenen; dat verzoeker niet aanvoert en ook niet blijkt dat de verwerende partij in een vernietigingsarrest de absolute rechtsplicht zou vinden om hem tot burgerlijk lid van de krijgsraad te benoemen en aldus zijn loopbaan met terugwerkende kracht te reconstrueren; dat aangezien verzoeker de leeftijdsgrens heeft overschreden een vernietigingsarrest derhalve niet meer kan bijdragen tot het rechtsherstel dat verzoeker met zijn annulatieberoepen oorspronkelijk geacht moet worden te ambiëren, met name zelf tot burgerlijk lid van de krijgsraad benoemd worden en die functie daadwerkelijk te bekleden; dat in die zin het initieel materieel belang dat verzoeker onmiskenbaar had bij de vernietiging van de bestreden benoemingsbesluiten, telorgegaan is;

2.3.3. Overwegende dat daardoor de vraag rijst welk persoonlijk voordeel verzoeker thans nog uit een vernietigingsarrest kan halen en of dat voordeel volstaat om het behoud van het belang te rechtvaardigen; dat verzoeker dat belang in de eerste plaats blijkt te zien in de vaststelling van voordeliger pensioenrechten;

dat echter, wijl de verwerende partij na een eventueel vernietigingsarrest niet de verplichting zal hebben om de loopbaan van verzoeker te reconstrueren, zij hoogstens, indien zij de onrechtmatigheid tegenover verzoeker op een of andere wijze wil goedmaken, hem retroactief tot burgerlijk lid van de krijgsraad zou kunnen benoemen; dat die benoeming echter niet kan betekenen dat hij alsnog daadwerkelijk het ambt vervult, aangezien hij thans de pensioenleeftijd heeft overschreden; dat ook voor het verleden die benoeming van verzoeker niet veel meer dan louter een fictief karakter kan hebben : een reconstructie van verzoekers loopbaan, in welk geval zijn pensioenrechten herberekend zullen worden; dat het rechtsherstel dat verzoeker nastreeft ook niet rechtstreeks zou volgen uit het vernietigingsarrest, maar de verwerende partij daarvoor eerst nieuwe beslissingen dient te nemen die bovendien gunstig moeten zijn voor verzoeker; dat louter de mogelijkheid dat die beslissingen gunstig kunnen zijn voor verzoeker, zijn belang tot een onrechtstreeks en zelfs hypothetisch belang maken; dat met betrekking tot een annulatieberoep gericht tegen een benoeming in een openbaar ambt ook rekening gehouden moet worden met de belangen van de benoemde, voor wie een nietigverklaring zeer nadelige gevolgen zou hebben, aangezien er voor de toekomst zou moeten worden gehandeld alsof hij nooit tot dat ambt was benoemd; dat dergelijk hypothetisch belang dan ook niet volstaat om het actueel belang bij het annulatieberoep te verantwoorden;

2.3.4. Overwegende dat verzoeker erop wijst dat uit een vernietigingsarrest zal blijken dat de verwerende partij een fout heeft begaan en dat hij op grond daarvan, wegens het verlies van een kans op benoeming, bij de gewone rechter schadeloosstelling kan vorderen; dat evenwel een dergelijk belang niet voldoende is om, vanuit het oogpunt van het belang, een vordering tot vernietiging te schragen; dat, immers, de finaliteit van het vernietigingscontentieux erin bestaat onwettige rechtshandelingen met terugwerkende kracht uit de rechtsorde te bannen en het ingeroepen belang in relatie met die finaliteit dient te staan; dat het belang om een administratieve rechtshandeling onwettig te horen verklaren, om vervolgens op basis van deze met gezag van gewijsde beklede uitspraak een vordering tot schadevergoeding voor de gewone rechtbanken beter te ondersteunen, geen belang meer is verbonden aan het doen verdwijnen van de akte uit de rechtsorde, maar

uitsluitend een belang om een middel gegrond te horen verklaren; dat zulk een belang slechts indirect is; dat trouwens ook de gewone rechtbanken de fout van de overheid kunnen vaststellen;

2.3.5. Overwegende, dienvolgens, dat verzoeker niet aantoont dat hij thans nog een voldoende en rechtstreeks belang heeft bij de vernietiging van de bestreden besluiten; dat de beroepen om die reden niet meer ontvankelijk zijn; dat, aangezien het teloorgaan van het belang niet aan het toedoen van verzoeker te wijten is, de kosten ten laste van de verwerende partij moeten worden gebracht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De beroepen worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en van de beroepen tot nietigverklaring, bepaald op 520,59 euro, komen ten laste van de Belgische Staat.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier september 2000 en drie, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.